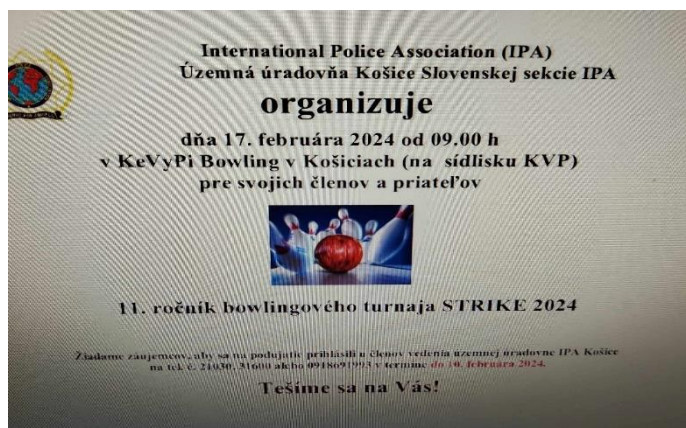

Bowlingový turnaj v Košicích

V pátek 16. února 2024 vyrazila skupina šesti plzeňských IPAků do téměř 800 kilometrů vzdálených slovenských Košic, za přáteli z tamní IPA, od kterých jsme byli pozváni na bowlingový turnaj.

Cesta rychle ubíhala a čím víc jsme se přibližovali k cíli, tím víc kávy bylo na benzínových stanicích vypito. Probrali jsme během jízdy všechno možné, smáli se legračním zážitkům a vzpomínkám a tím potlačovali cestovní únavu, která rázem opadla, když se před námi zjevily

zasněžené vrcholy Vysokých Tater. To nás opět „nabilo“ a do Košic jsme přijeli docela čerství.

Podle domluvy na nás čekal Róbert Varga, člen košické IPA, který byl našim hlavním průvodcem a styčným důstojníkem celého velmi povedeného víkendu. Nejdříve jsme se ubytovali a místo, které se nám stalo prozatímním domovem bylo skutečně originální – vazební věznice a věznice pro výkon trestu. Byli jsme ale naštěstí na druhé straně „katru“ a naše pokoje byly prostorné, perfektně zařízené a čisté.

Po ubytování jsme vyšli pod vedením Róberta poznat historické centrum Košic. Slovenští kamarádi nám dokonce zajistili průvodkyni, která s námi prošla nejzajímavější místa a její vyprávění bylo skutečně poutavé. Zejména nás zaujala příhoda, která se odehrála před hotelem Hilton, kdy bývalý premiér SR Dzurinda to přehnal s alkoholem tak, že na ulici zvracel do odpadkového koše, a ještě se u toho zranil. To se ale českým politikům nemůže stát ...nebo ano?

Večer jsme se postupně setkávali s dalšími členy IPA Košice, s Jurajem Veselovským, Jánem Kovalčíkem a dalšími. Poté, co Jánko sdělil, že už jsme viděli „*historické i iné kokotiny*“ nebylo možné den zakončit jinak než na společné večeři, kde se podávala tradiční slovenská jídla.

Na odchodu z restaurace, a to platilo všeobecně, se musí dát „*kapurková*“, tedy poslední sklenička před odchodem (*většinou to jedna nespravila*) a odmítnou ten decák nejde, protože jinak urazíte hostitele 😞. Tak nás „*kapurková*“ provázela celý pobyt 😊.

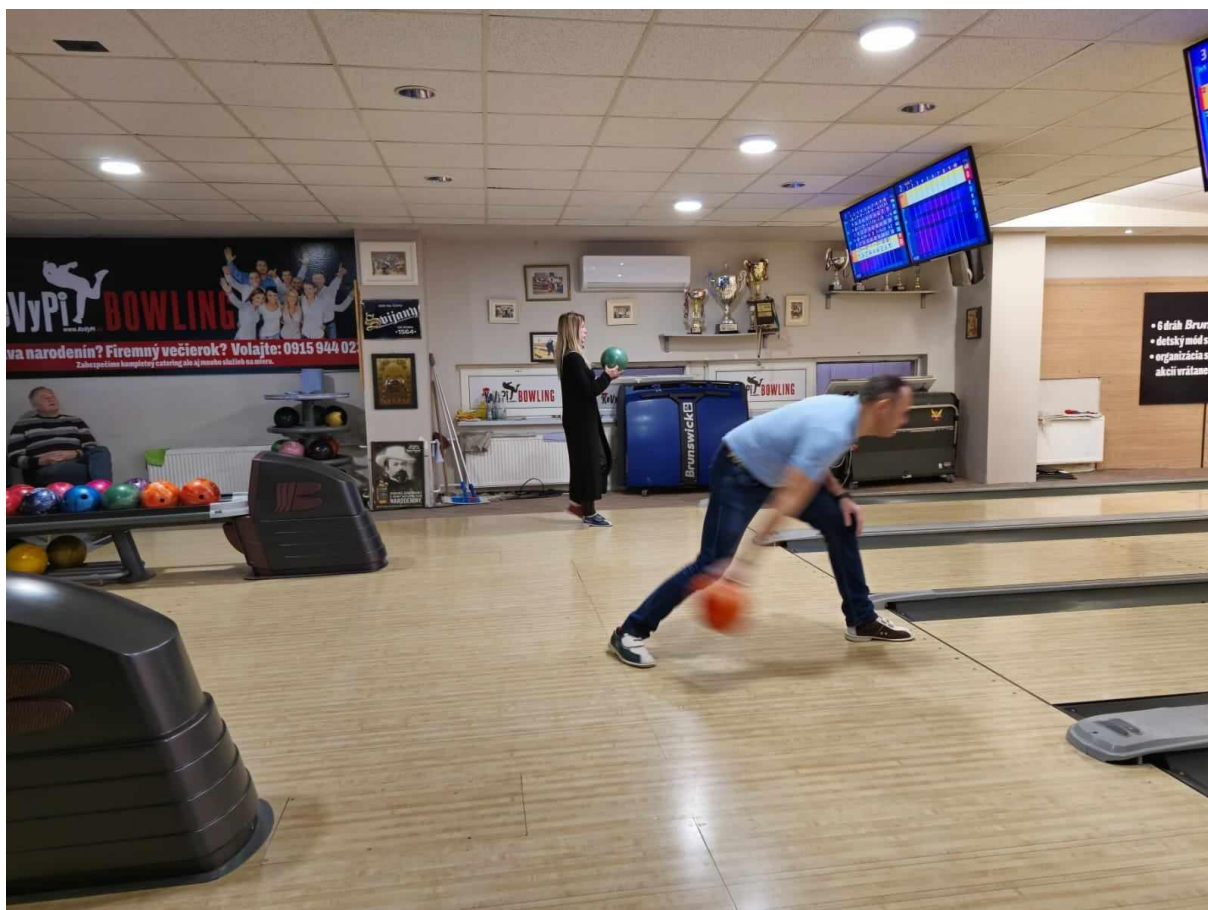
Druhý den ráno pro nás košičtí přátelé zajistili bohatou snídani v kongresovém hotelu Centrum, jehož ředitelem je Čech a přítel IPA. Po vydatné snídani následoval přesun na bowlingový turnaj na Sídlišťe KVP (*Košického vládního programu*), do Bowling Pubu, který byl rezervovaný pouze pro členy IPA Košice a

jejich rodinné příslušníky, známé a sponzory. Předem nám Róbert říkal, že turnaje se účastní asi 120 lidí a rozhodně nepřeháněl, bylo plno. Košice mají totiž neskutečně velkou členskou základnu, víc jak 500 členů. Na náš viditelný údiv, proč je taková účast, nám bylo Jurajem vysvětleno, že u nich totiž zkratka IPA znamená: **Intenzívne Pitie Alkoholu** 😊.

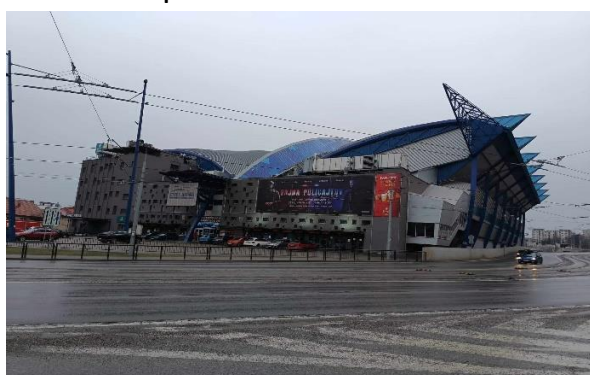
V restauraci jsme vyvěsili naše vlajky, IPA Plzeň a IPA Košice a začalo se hrát. Na čtyřech drahách, po čtyřech hráčích, ale každý sám za sebe. Jako hosté jsme měli výjimku a na dráze č. 3 nás hrálo všech šest. Hrály tři kategorie, muži, ženy a děti. Během hry jiných byl čas posedět, pohovořit a také předat dárkové tašky, které jsme našim košickým kolegům přivezli.

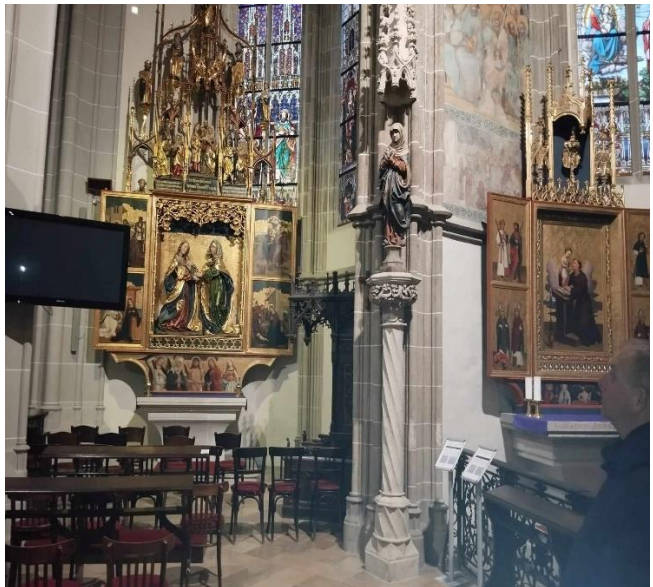
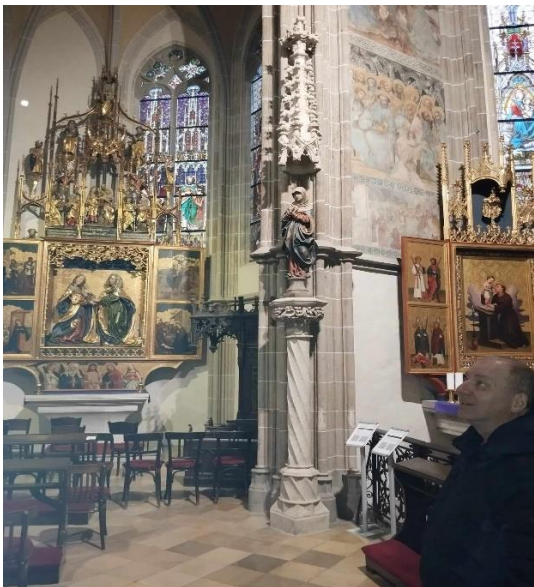
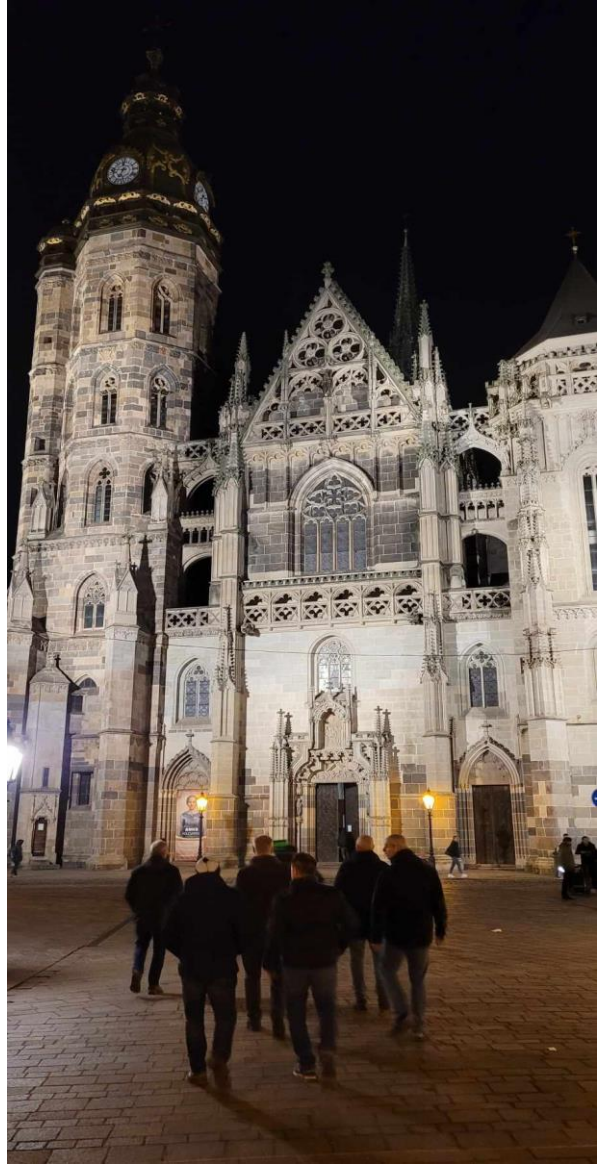
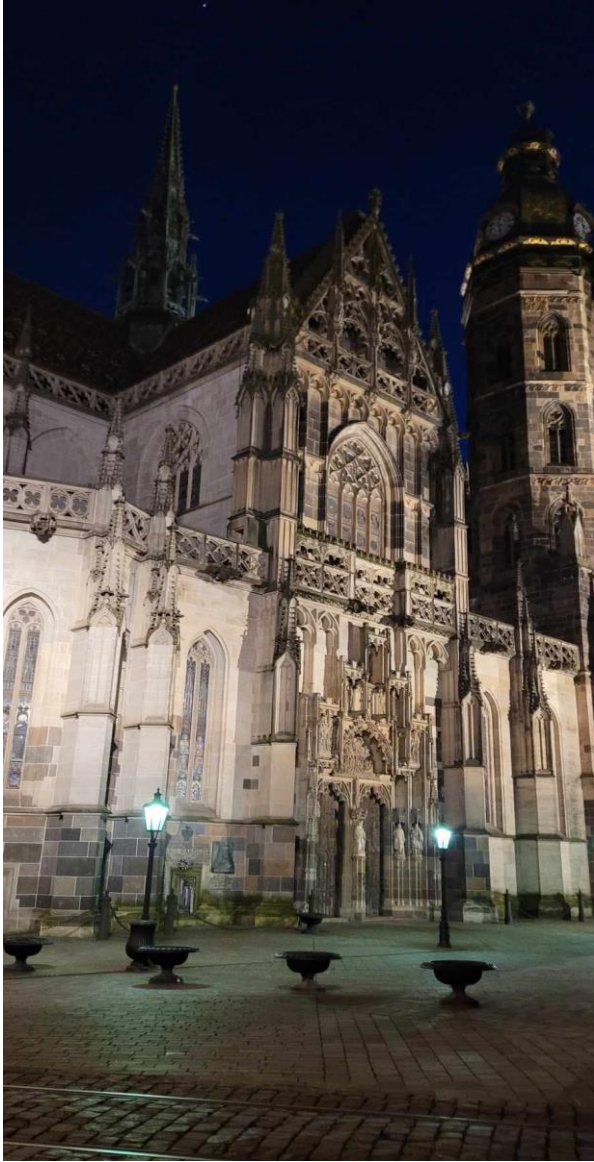
Kdo chtěl, dal si výtečný guláš s chlebem a žízni také nikdo netrpěl. Bowlingovým pavoukem postupovali nejlepší do dalších kol a náš plzeňský tým si v tak velké konkurenci nevedl špatně. Láďa Plochý se dostal do osmifinále a do posledního hodu jsme věřili na postup do čtvrtfinále. Bohužel koule a žlábek byli proti. Ani jsem netušil, jak velkým učitelem hodu do žlábků jsem mu byl. Nevadí, je to hra a o tu a přátelství nám šlo především.

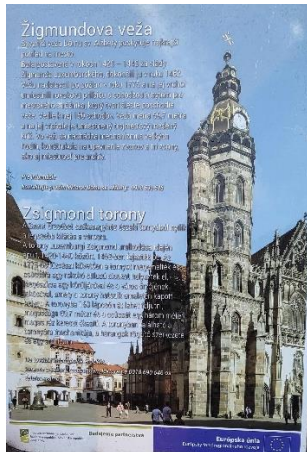
Odpoledne, kdy bylo jasné, že si vítězný pohár do Plzně neodvezeme, nás Róbert vzal na prohlídku košického zimního stadionu HC Košice. Pyšnit se může dvěma tituly mistrů ČSSR a devíti tituly Slovenska, naposledy v minulém ročníku 2022/2023. Hokejový stadion prošel celkovou rekonstrukcí a dnes jde o moderní arénu s kapacitou téměř 10000 diváků.

Další velmi zajímavou zastávkou byla návštěva katedrály svaté Alžběty na Hlavním náměstí. Jde o největší kostel na Slovensku o rozloze 1200 m² s kapacitou víc než 5000 lidí. Prohlédnout si katedrálu do detailu snad ani nelze, přestože jsme v ní strávili poměrně dlouhou dobu.

Pak někdo dostal nápad vyjít na Žigmundovu věž, tzn. vyjít po 161 schodech, po velmi úzkém schodišti, do výšky 60 metrů. Ten výstup ale za to stál. Naskytl se nám výhled na Košice historické i novodobé, ze všech světových stran. Na ochozu věže byl zavěšený zvon, a to byla ta pravá hračka pro plzeňskou výpravu. Tím se omlouváme všem, které jsme zmátli a přivodili jim šok z vyhlášení radičního poplachu.

Večer jsme pak zakončili v nejstarší slovenské restauraci, která je zároveň pivovarem. Pochází ze 16. století a je součástí Levočského domu vystavěného v gotickém stylu. Ve vstupní chodbě je na zdi jakési dobové desatero slušného chování v hostinci, z něhož asi nejvíc zaujme „Zvuk prdov prehuš hlasitým zpevom“ a „Nezdrav suseda, ktorý práve močí“. Po večeri došlo i na pivo z místního pivovaru.

Někdo dal přednost klasickému půllitru, někdo pil z malých, ale krásných sklenic s ouškem. Zajímavý byl degustační set místních šesti piv. I Plzeňák musel uznat, že pivo tady vařit umí. Večer se však nachýlil k půlnoci bylo třeba jít spát.

Druhá a poslední noc ve vězeňské ubytovně a ráno balení. Po snídani, které byla opět zajištěná v kongresovém hotelu Centrum jsme se s našimi slovenskými přáteli rozloučili a nabrali jsme směr Plzeň.

Po překročení hranice jsme se ocitli na Moravě a hned jsme dostali chuť výborné, moravské víno. Byl by hřích v této nádherné části naší země nenavštívit nějaký ten sklípek, a tak jsme si dali krátkou přestávku v rodinném vinařství Zechmeister ve Velkých Bílovicích, kde si každý vybral z bohaté nabídky vín, které si přivezl i domů.

Do Plzně jsme dorazili krátce po osmé hodině večer se slibem, že tento víkend vám Košičania, vrátíme (*i s úroky 😊*)! A tak se už teď těšíme na shledanou – dovidenia bratia!

S pozdravem ***Servo per Amikeco.***

Účastníci zájezdu za IPA Plzeň, ÚS č. 103:

Láďa Plochý, Tomáš Petřík, Jirka Hrdlička, Jirka Lang, Pavel Šedivý a za celý tým sepsal Láďa Bečvář.